

عنوان مقاله:

معیارهای گزینش مناصب حساس و کلیدی از منظر نامه ۵۳ نهج البلاغه

محل انتشار:

چهارمین همایش بین المللی روانشناسی، علوم تربیتی و مطالعات اجتماعی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

حمید حبیبی پور - کارشناس ارشد روانشناسی عمومی کارشناس ارشد دانشگاه تربیت جام

خلاصه مقاله:

تأثیر گزینش درست در پیشرفت امور جامعه در سطوح و مسئولیتهای مختلف یکسان نیست، بلکه اهمیت این موضوع در راس کارها و مقامهای کلیدی و سرنوشت ساز از حساسیت و جایگاه ویژه‌ای برخوردار است که باید در شناخت و شیوه صحیح گزینش آنها نهایت تلاش را نموده و بهترین روشها را به کار گرفت. گزینش کارگزاران و کارمندان براساس روشن ترین معیارها یعنی شناخت و آزمون است. بدین منظور به کارگیری اشخاص پیش از شناخت و آزمودن عملی افراد، امری نادرست و بنا بر فرموده حضرت علی علیه السلام ستمگری و خیانت است. بنابراین پیش از واگذار کردن مسئولیت به کارگزاران و مدیران، باید ویژگی ها و توانایی ها و نیز سابقه و عملکرد آنها بررسی شده و در صورت احراز صلاحیت نیکو، به کار گرفته شوند. دلیل صراحت و تاکید بر لیاقت و شایستگی نیروها براساس ملاک و معیارهای لازم باشد نه روابط، پیوندها و ملاحظات، در پیامدهای گزینش بر همگان آشکار شده است. لذا معاونان، وزرا، فرماندهان، قضات، کارگزاران و مشاوران از جمله مقامهای کلیدی از دیدگاه نهج البلاغه هستند که معیارهای تجربه و مهارت؛ حیا و شرم، اصالت خانوادگی، پیش قدم بودن در اسلام و ایمان، خلق و خوی پسندیده تر، نجابت و پاکدامنی، طمع کمتر، آینده نگری بیشتر، صراحت در اظهار حق، نیکوکاری، خوش سابقه‌تر بودن نزد مردم، شهرت به امانتداری، پاکدل تر بودن، عاقلتر بودن، حلیم بودن، دیر خشم بودن و... در انتخاب آنها در این پژوهش مطرح شده است.

کلمات کلیدی:

حضرت علی علیه السلام، نهج البلاغه، معیارهای گزینش، مناصب حساس و کلیدی، پیشرفت جامعه، مدیران و معاونان.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1450088>

